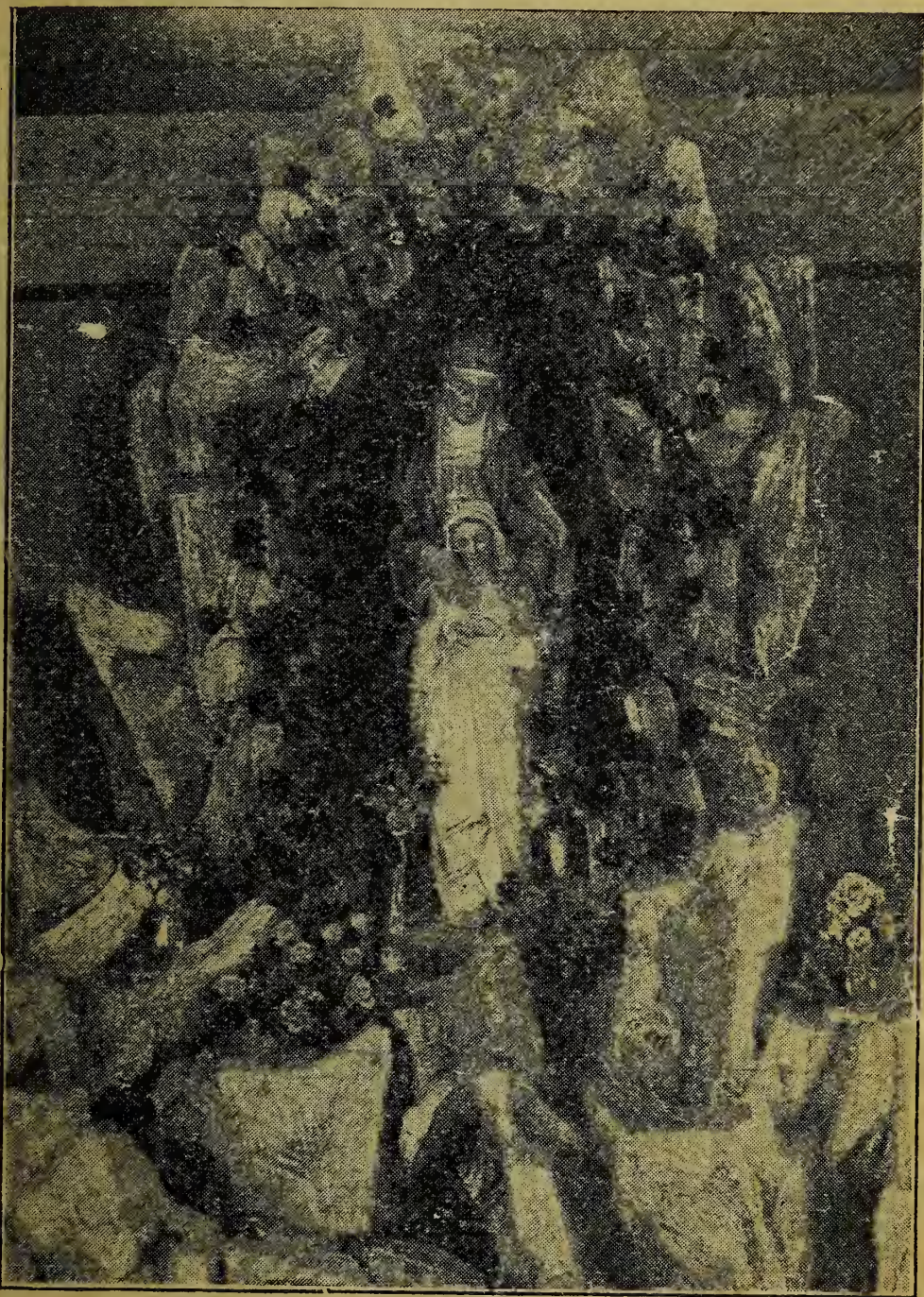

ŠV. ONOS NOVENA

Parašė

KUN. A. PETRAUSKAS, M.I.C.

"Draugas" Pub. Co., 2334 So. Oakley Ave.
Chicago, Illinois

1940

SPEC
CIAPAM

NIHIL OBSTAT

Sac. C. Matulaitis, M.I.C.

Censor Deputatus

IMPRIMATUR

† George Cardinal Mundelein,

Archbishop of Chicago

Julii 17, 1930

ŠV. ONOS GYVENIMAS

Radęs vieną brangią perlą, nuėjo, pardavė ją turėjęs ir nusipirko ją (Mat. 13, 46).

SKAITYDAMI Šv. Raštą, mes randame ten paminėtas iš viso keturias moteris, kurios Onomis buvo vadinamos. Viena iš jų buvo garsaus Žydų tautos vado ir teisėjo Samuėlio motina. Jos vyras vadinosi Elkana. Antrą moterį vardu Oną randame Tobijo knygoje. Tai buvo paties rašytojo, Tobijo, žmona, o jaunojo Tobijo motina. Trečią Oną mini šv. Luko Evangelija. Ji buvo Fanuelio duktė, aštuonių dešimtų metų našlė. Kai Švenč. Marija su Juozapu atvyko į Jeruzolimos bažnyčią paaukoti savo Sūnelio Jėzaus, tai ir ši dievobaiminga senu-tė Ona *“atėjo į bažnyčią ir garbino Viešpatį ir kalbėjo apie Jį visiems”* (Luk. 2, 36). Ketvirtoji Ona, kurios Kat. Bažnyčia liepos 26 d. šventę švenčia, tai buvo ŠŠ. Mergelės Marijos motina, o mūsų Išganytojo močiutė.

Visos šios moters, kad ir ne vienu laiku ir ne vienoje vietoje gyveno, tačiau visos buvo kilnios, šventos moters. Visos tarsi atskiros atžalos, arba šakelės, įeina į mūsų Išganytojo giminę ir kartu su kitomis giminėmis sudaro vieną didžiulį krūmą, iš kurio išsprogsta gražiausias Žiedas-Marija, o iš Jos — viso pasaulio Saulė ir Išganymas — Jėzus Kristus. Kalbant todėl apie vieną iš šių moterų, negalima nutyliėti ir apie anąsias, kurių dorybių kvapas Senajame Įstatyme buvo plačiai paplitęs.

Gal ne vienam bus nuostabu, kodėl Šv. Raš-

tas apie tas iš minėtųjų moterų, kurios toliau nuo Kristaus gyveno, aprašo plačiai, o apie artimiausią — apie šv. Oną, Marijos motiną, beveik nieko nerandame parašyta. Apie šią mes kiek turime žinių, tai tik iš šv. Padavimo. Ar gi ši būtų menkesnės vertės, nekaip anos? Ne. Ne taip reikia suprasti. Šį dalyką išaiškina mums pati gamta. Pasakykit, kada žvaigždės ant dangaus skaisčiausiai šviečia ir visiems yra matomos, ar ne tada, kai jos esti toliau nuo saulės, t. y. pačiame vidurnakty? Juo arčiau į saulę — juo labiau ima jų šviesa blankti, mažėti. Pagalios, saulutei iš užukalnio pasirodžius, jos ir visiškai pranyksta. Pranykti, teisybė, jos nepranyksta, bet pasidaro mūsų akiai nematomos, nes saulutės šviesa nustelbia jas.

Taip ir minimos čia šventos moters. Kurios iš jų toli dar nuo Kristaus laikų gyveno, jų dorybių šviesa skaidriai švietė ir visiems metėsi į akis, todėl ir įkvėptieji Šv. Rašto rašytojai negalėjo pro jas praeiti, nepažymėję ir plačiai jų neaprašę.

Juo artyn, tačiau, prie Kristaus, juo labiau visų akys krypo į Jį, į Kristų. Todėl ir Evangelistų visas dėmesys buvo nukreiptas, kad kuo aiškiausiai aprašytas būtų Kristaus asmuo, o antraeiliai asmens likosi tarsi visai jų nepasitebėti. Bet iš to neišeina, kad šitų pastarųjų vaidmuo būtų menkesnės vertės, nekaip anų. Priešingai — juo kuris asmuo arčiau prie karaliaus arba kito kurio šalies valdovo — tuo didesnės įgauna reikšmės. Todėl ir iš tų keturių šventųjų moterų, be abejo, artimiausia katalikų širdžiai yra toji, kuri pagimdė pasauliui “Palaimintąją tarp moterų”, t. y. šv. Ona, ŠŠ. Mergelės Marijos motina.

Krikščionys, nerasdami Šv. Rašte žinių apie brangujį jiems asmenį — apie šv. Oną, tą spragą užtaisė senelių padavimais. Remdamies tais padavimais, katalikų rašytojai stengiasi kuo smulkiau aprašyti šv. Onos gyvenimą. Nuo kitų kraštų katalikų neatsiliko ir lietuviai.

Šv. atminties didysis Lietuvos švietėjas ir mylėtojas — Žemaičių Vyskupas Motiejus Valančiauskas štai kaip aprašo šv. Onos gyvenimą.

Š v e n t o j i O n a gimė Palestinos žemėje, kurią dabar vadiname Šventa Žeme. Užgimė apie 70 metus prieš Viešpaties Jėzaus atėjimą į šį pasaulį. Jos tėvas, vardu *Matan*'as, kilo iš vyriausiojo žydų kunigo Arono giminės. Motinos vardas buvo *Marija Emerencijona*.

Buvo tai žmonės turtingi ir dievobaimingi — visokių dorybių gyvi paveikslai. Juodu turėjo tris dukteris. Vyresnioji -- Marija buvo ištekėjusi už Kleopo. Ji buvo motina apaštalu: Jokūbo, Simono ir Judo, kurie būdami ŠŠ. Marijos seserėnai, vadinosi pagal žydų paprotį Viešpaties Jėzaus broliais, nors buvo tik artimi Jo giminės. Antra Matano ir Emerencijonos duktė buvo Sabė, motina šv. Elzbiotos. Trečioji duktė buvo šv. Ona, kurią Dievas paskyrė būti motina Dievo gimdytojai Marijai.

Šv. Onos gyvenimo rašytojai pasakoja, jog ji, dar kūdikiu būdama, rodė aukštą savo pašaukimą, nes nuo pat mažumės buvo apdovanojama gausiomis Dievo malonėmis. Dėl to ir savo gimdytojams ji buvo didžiausias džiaugsmas. Tėveliai ją mylėjo labiau už kitus savo vaikelius. Sesers, tačiau, nepavydėjo jai dides-

nės tėvelių meilės, nes aiškiai matė, jog su Ona sunku joms susilyginti. Išėjusi iš kūdikystės metų, šv. Ona rodė didelį palankumą gyventi viena, nuošaliai nuo pasaulio, ir laikyti skaistybę. Didesnę dienos dalį sunaudodavo maldai, noringai lankydavo bažnyčią ir, skaitydama Šv. Raštą, ilgėdamosi laukė ateinant pasaulio Išganytojo. Mat, ji Šv. Dvasios apšviesta, numanė, jog ta valanda jau nebetoli.

Turėdama palinkimą prie skaistybės, Šventoji visai nemanė tekėti. Bet Dievo Apvaizda kitoniškai pakreipė jos gyvenimo takelį. Parėjusi į metus buvo išleista už didžiai dievobaimingo ir turtingo vyro, vardu Joakimo, kuris buvo kilęs iš karališkos Dovidio giminės.

Priėmusi Moterystės sakramentą, neapleido tų dorybių, kurias taip labai buvo pamėgusi tėvelių namuose dar jauna būdama. Nebuvo gražesnio sugyvenimo, kaip šv. Onos ir Joakimo. Šv. Jonas Damaskietis sako šią šeimą galėjusią būti pavyzdžiu visiems krikščioniškiems tėvams ir motinoms. Juodu savo turtelį suskirtydavo į tris dalis: vieną dalį atiduodavo Bažnyčiai kunigams išlaikyti ir bažnytinėms apeigoms papuošti. Antrą dalį padalindavo vargšams, o trečią — sunaudodavo saviems reikalams, stengdamies gyventi kuo paprasčiau. Kiekvieną valandą galima buvo pastebėti prie tos dievobaimingos šeimos durų pavargėlių, laukiančių išmaldos. Čia rinkdavosi ne tik vietos pavargėliai, bet ir iš tolimų apylinkių, nes visi žinojo šv. Onos dosnumą ir gailestingumą ir kad nė vienam neatsako ji gausios išmaldos. Žodžiu, Ona gyveno kaip tikrai šventa moteriškė.

Praslinko daugiau, kaip 40 metų, kaip juo-

du gyveno moterystėje, tačiau Viešpats ligi tol nerodė jiems savo palaimos — juodu buvo bevaikiai. Pas žydus tokia šeima buvo didelėje paniekoje. Mat, toki buvo laikomi nuo Dievo atmesti. Šv. Ona ramiai priėmė tą nepalaiminimą ir kantriai kentėjo žmonių paniekinimą, pasivesdama visame kame Dievo valiai. Juo jų dviejų amžius ėjo senyn, juo mažiau buvo vilties, kad Viešpats kada nuims nuo jų tą paniekos ženklą.

Vieną kartą pasitaikęs Joakimui net tokis nemalonumas: Jis atnešęs į bažnyčią, kaip paprastai, gana diktą auką. Kunigas tačiau jį atstūmęs nuo altoriaus, sakydamas: Atsitrauk tu, seni bevaiki! — Šv. Joakimas priėmęs tą paniekinimą su kuo didžiausiu nuolankumu. Parėjęs namo papasakojęs visą nemalonumą savo gyvenimo draugei — Šv. Onai, suraminęs ją, o pats išėjęs į girią, apsigyvenęs tenai mažoje, kokią užėjo, trobelėje. Pasninkavęs per ištisas keturiasdešimt dienų ir naktų, neragaudamas jokie maisto, meldėsi, kad Viešpats pasigailėtų ir nuimtų nuo jo tą negarbės ženklą, kaip žydai manė. Taip pat ir šv. Ona, pasišalinusi nuo pasaulio triukšmo į savo daržą, meldėsi, kad Viešpats palaimintų jų moterystei.

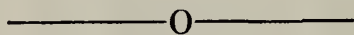
Viešpats Dievas, kuris taip ilgai nedavė džiaugsmo šiai šventai šeimai vien dėl to, kad paskui galėtų didesniu džiaugsmu ją pradžiuginti, dabar išgirdo jų maldavimus. Nusiuntė angelą pas Joakimą, besimeldžiantį girioje ant aukšto kalno, ir pas šv. Oną, taip pat meldžiančiąsi tuo pačiu laiku savo sode, apreikšdamas jiems, jog jų prašymas bus išpildytas.

Pilni džiaugsmo pargrįžo juodu dabar namo ir, pilnai pasitikėdami Viešpaties angelo pra-

nešimu, laukė kuo greičiau ateinant tos laimingosios valandos. Ir tikrai, atėjus Dievo skirtajai dienai, šv. Ona susilaukė Dukrelės, kuriai davė Marijos vardą. Kiek džiaugsmo ir laimės turėjo tėveliai augindami Dievo atsiųstąją jiem Dukrelę, tas tiktai supras, kuris atsimins, jog šv. Ona tapo motina visųbrangiausio ir gražiausio Dievo sutvėrimo. Tapo motina tos, kurią Viešpas išsirinko iš visų moterų ir pasiskyrė motina savo vieninteliui Sūnui ir į kurią žiūrėdami linksminasi angelai ir visas Dangus.

Neilgai, tačiau, gavo pasidžiaugti tėveliai tuo brangiu turtu, neilgai švenčiausią savo Dukrelę laikė pas save namie. Trijų metų sulaukusią veda jie ją į Jeruzolimos bažnyčią, kur gyveno pasiaukojusios Dievo tarnybai mergelės, panašiai kaip dabar vienuolės, ir čionai ją palieka.

Netrukus čionai atvyko gyventi ir pati šv. Ona. Joakimui mirus, nemiela jai buvo vienai gyventi Nazarete be mielosios Dukrelės. Čia ji ir užbaigė savo gyvenimą, ant Marijos palaimintų rankų atiduodama Dievui nekaltą savo sielą.

ŠV. ONOS NOVENA

I DIENA

Dievas yra vyriausias mano gyvenimo tikslas.

VIEŠPATIE! amžina meile numylėjai mane ir sutvėrei mane patsai sau! Tu esi vyriausias ir vienintelis mano tikslas. Kaip iš-

mestas į orą akmenėlis visu savo svoriu veržiasi atgal į žemę, iš kurios jis paimtas, taip ir aš visomis jėgomis ir visomis prieinamomis man priemonėmis turiu siekti Tave, mano vyriausias Tikslė! Tavyje visa mano laimė, nes Tu esi pati išmintis, pati grožybė, pati gerybė. Be Tave nieks nepatenkins mano proto, nieks nesušildys mano širdies, nieks neišpildys mano troškimų! Tačiau kaip toli esu aš nuklydęs(usi) nuo savo tikslo, koks baisus mišinys mano gyvenime! Klaidžiojau ligšiol, lyg tas suklydusis jūrose jūreivis, mėčiau si į visas šalis, laimės ir išsigelbėjimo ieškodamas(a), tiktai į Tave, tikrasis jūros Švytury, kuris suklydėliams kelią nurodai, taip retai ir su tokiu menku pasitikėjimu kreipiau laimės ieškančias savo akis!

O amžinoji Išmintie, Grožybe ir Gerybe, kodėl aš taip vėlai Tave pažinau? Kodėl pažinęs tiek mažai Tave branginau, taip lengvai Tave atsižadėdavau?!

Šventoji Ona, brangiausioji mūsų Globėja, per šią Noveną, tavo garbei laikomą, padėk man pažinti Dievą, vyriausiąjį mano gyvenimo tikslą, ir parodyk tikrąjį taką, kuriuo eidamas(a) galėčiau Jį pasiekti.

(Šv. Onos Litanija, Malda).

II DIENA

„Laikykit įsakymus.“

VIEŠPATIE, štai tas kelias, kuriuo galiu nueiti prie Tave! Tarp griausmų ir žaibų davei mums savo įsakymus, kad nuolat turėtume prieš akis tą baisią bausmę, kuri lau-

kia kiekvieno, kuris nenorėtų pildyti Tavo įsakymų. Akmeninėse lentose surašytus davei juos, kad suprastume, jog amžiams jie yra duoti ir laikas jų nesunaikins, kaip kad nesunaikina akmenis, kuriame jie iškalti.

Suprantu gerai, kad šis kelias nėra lengvas, kad šėtonas, pasaulis ir mano paties kūnas nuolatos stato man visokių pinklių. Tuo tarpu aš toks(ia) šilpnutis(ė), kad nuo mažiausio pagundų vėjelio visas(a) sudrebu, kaip drebulės lapelis. Viešpatie, ar išgalėsiu eiti užbrėžtuojų Tavo keliu? Tikrai nepajėgčiau, jei Tavoji malonė nestiprintų, bet tavim pasitikėdamas galiu drąsiai kartu su šv. Apaštalu Pauliumi sakyti: „Aš galiu visa Tame, kuris mane stiprina“ (Pil. 4, 13), arba su šv. Augustinu. įsižiūrėjusiu į šventuosius jaunikaitus ir mergeles:— Jei galėjo šie ir šios, tai kodėl negalėtum tu, Augustinai? Taip, Dievo malonės padedamas(a) aš viską galiu, kas reikalinga mano sielos išganymui!

Šventoji Ona, brangiausioji mūsų Globėja, išmelsk man iš Dievo reikalingų malonių, kad galėčiau pildyti visada Dievo bei Katalikų Bažnyčios įsakymus.

(Šv. Onos Litanija, Malda).

III DIENA

„Nenorėk daugiau nusidėti.“

GERIAUSIAS Dieve, gerai aš suprantu ir žinau, kaip baisiai žmogus nusikalsta, nepildydamas Tavo įsakymų! Nuodėmė, juk tai tikriausias yra maištas ir revoliucija prieš Tavo Didžiagalybę! Kada dangus ir žemė skelbia

Tavo garbę, o žmogus, gražiausias Tavo sutvėrimas, kelia savo galvą prieš Tave ir sako: — Kas yra Dievas, kad aš Jam tarnaučiau? — Šunelis laižo ranką tam, kuris jį šeria ir maitina, o žmogus Tave, savo Sutvėrėją ir Maitintoją, drįsta niekinti ir neklausyti Tavo valios! Amžina meile numylėjai mane, savo Sūnaus Kūnu ir Krauju penėjai mane, o aš... aš kruvinomis dar lūpomis drįsau ne kartą Tave niekinti ir tremti Tavo valią... Būriuos savo nuodėmėmis ir tvirtai pasiketinu vely mirti, negu tyčiomis, laisva valia jas pildyti.

Šventoji Ona, brangiausioji, mūsų Globėja, būk užtarytoja už mus nusidėjėlius.

(Šv. Onos Litanija, Malda).

IV DIENA

„Paskirta žmogui sykį mirti.“

TOKIA aiški tiesa! Mirė mano tėvų tėveliai, mirė giminės, mirė draugai ir pažįstami... Jie jau mirė ir nebėr jų šiame pasaulyje. Daugelio iš jų seniai ir kapus žolės užžėlė. Mirsiu, be abejo, ir aš. Ir mano kapą žolės užžels. Ir mano vardas pranyks, kaip ir nebuves... Taigi atsiminus šią tiesą, ar verta per daug rūpintis šios žemės trumpa valandėle, kuri likosi mums dar gyventi, o užmiršti amžinąjį gyvenimą? Deja, kokio neišmanėlio(ės) manęs būta! Apie svarbiausią savo gyvenimo valandą niekad rimtai nepagalvoju! Gyvenu. tarsi man niekados nereikės mirti! Viešpatie, daug kartų leidai mirčiai savo dalgiumu švystelti man į akis: kiek kartų buvau mirties pavojuje! Pavojui, tačiau, praėjus aš ir vėl užmirštu apie laukiančią manęs mirtį,

vėl smengu ir smengu į naujas nuodėmes, savo kūno geiduliams bei aistroms tarnaudamas(a)... Viešpatie, ar šitaip nepasitaisiusiam(iai) leisi man skirtis su pasauliu? Argi žudysi mane silpną ir beprotį kūdikį, ar neištiesi savo tėviškos rankos ir nepadėsi man klaidžiojančiam(iai) surasti tikrąjį gyvenimą?

Šventoji Ona, brangiausioji mūsų Globėja, išmelsk man laimingą mirtį!

(Šv. Onos Litanija, Malda).

V DIENA.

„Be tikėjimo nėra išganymo.“

VIEŠPATIE, nuo mažų dienelių aš priklausau prie Tavo tikinčiųjų skaičiaus. Tavo ženklą — kryžių nešioju ant savo kaktos ir krūtinės. Katalikas esu! Tačiau gyvenu... net baįsu ir pagalvoti! Kiek kartų esu nusikaltęs savo tikėjimui! Nė pagonis gal taip negyvena... Kiek kartų savo pasielgimu vįsišku netikėliu pasirodžiau ir kitiems tikėjimą temdžiau... “Ar manai, kad Žmogaus Sūnus, kada ateis ras tikėjimo ant žemės?” — klausi Išganytoju. — Turiu su baime atsakyti: gal kame ir rasi, tik ne manyje, jei taip elgsiuosi, kaip ligšiol elgiausi. Gelbėk, Viešpatie, nes tikrai pražūsiu, jei Tavo visagalinčioji dešinėji nepalaikys manęs!

Šventoji Ona, brangiausioji mūsų Globėja, išmelsk mums tvirtą ir gyvą tikėjimą, tokį tikėjimą, kuris išganymą suteikia.

(Šv. Onos Litanija, Malda).

VI DIENA

„Tavimi, Viešpatie, pasitikėjau, o nebūsiu užgėdintas per amžius.”

KAIP baisu ir klaiku keleiviui tamsiąją naktį keliauti per nežinomą mišką, taip pat klaiku ir baīsu būtų ir žmogui gyventi šioje žemėje, nebeturinčiam vilties. Per Krikšto sakramentą kartu su Tikėjimo dorybe įdiegei, Viešpatie, man į sielą Vilties žvaigždę, kad ji nuolat šviestų mano gyvenimo akiratyje ir neleistų man iškrypti iš tiesos kelio. Kiek tamsių valandų laimingai pergyvenau, kiek baisių pavojų laimingai išvengiau — ir vien tik dėl to, kad tu, dieviškosios Vilties žvaigždė, švietei prieš mane. Tu raminaī mane, davei man jėgų tolyn vilkti savo kryželį, gaivinaī manyje meilės ugnį... Viešpatie, turiu Tavyje visą mano viltį, ir turėsiu ligi pat paskutinės mano gyvenimo valandos, o Tu tikrai neapleisi manęs, kaip nė vieno neapleidi, kurie pasitiki Tavimi.

Šventoji Ona, brangiausioji mūsų Globėja, savo maldomis bei pavyzdžiu gaivink mumyse Vilties dorybę, kuri jau čia žemėje duoda mums paragauti dangiškų saldubių.

(Šv. Onos Litanija, Malda).

VII DIENA

„Dievas yra meilė...”

KAS nemyli mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, tebūnie prakeiktas”... — šaukia šv. Paulius. Aš ar myliu Tave, visokios meilės verčiausias Dieve? Ar skverbiuosi iš viso vieko

prie Tavęs, ar norėčiau Tavo meilės ugnyje sudegti? Širdyje, rodos, norėčiau Tave mylėti, bet mano darbai visai ką kita rodo. Aš elgiuosi, tarsi būčiau didžiausias Tavo priešas, tarsi stovėčiau pusėje tu, kurie nori Tave pašiepti, Tavo vardą iškoneveikti, Tavo Bažnyčią išgriauti... Argi tikrai aš toks(ia) esu? Apsaugok nuo to, Viešpatie! Aš tikriausiai noriu būti Tavo, Dieve, prietelius ir Tau vienam tarnauti. Silpnybė tik mane į nuodėmes traukia, aistros protą man aptemdo ir aš lyg beprotis taip dažnai Tau nusikalstu. Gelbėk mane silpną, Geriausias, įleisk į mano širdį bent plonytėlį savo Meilės spindulėlį, ir patrauk ją prie savęs.

Šventoji Ona, brangiausioji mūsų Globėja, išmelsk mums tikrosios Dievo meilės dovaną!

(Šv. Onos Litanija, Malda).

VIII DIENA

„Savo artimą mylėsi, kaip pats save.“

MEILĖ tai sukriausias ryšys, kuris riša žmones vieną prie kito. Meilė moka nušluostyti ašarą, meilė neša pagalbą, meilė ligina paliegius, meilė neša žmonėms lygybę, juos tobulina ir daro panašius į patį Dievą. Meile, kokia tu graži ir galinga! Tu Dievo Sūnų iš dangaus pargabenai. Tu sunums ir dukterims nekartą liepi apleisti savo brangiausius tėvelius, savo gimtąjį kraštą ir keliauti už jūrių marių, į svetimas šalis, į svetimus žmones ir ten tarnauti ligoniams, mažiems našlaičiams, sunkiai per dienas ir naktis dirbti auklėtnamiuose, mokyklose, ligoninėse, bažnyčiose... Meile! kodėl tokia reta esi viešnia mano širdyje, mano namelyje, mano šeimynėlėje? Kodėl aš tiek maža

tavęs turiu savo krūtinėje? kodėl?... O, Viešpatie, užžiebk manyje artimo meilės žariją, tedega joje be atvangos kaitriausia ugnis, kad kiekvienas reikalingas šilumos galėtų joje sau ją rasti.

Šventoji Ona, brangiausioji mūsų Globėja, būk mums visuomet artimo Meilės pavyzdžiu.
(Šv. Onos Litanija, Malda).

IX DIENA.

„Kaip graži skaisčioji giminė... nemirtinga jos atmintis, nes žinoma yra Dievui ir žmonėms“ (Išm. 4, 1).

SKAISTYBE, mūsų Išganytojo, Jo brangiausios Motinėš ir visų Jo pasekėjų mylimiausioji gėlele! Tavo malonus kvapsnis žavi kiekvieną nekaltą širdį. Tavo dangiškoji grožybė traukia kiekvieną grožies ieškančią akį. Nuo amžių milijonuose širdžių tu gyveni. Milijonai jaunikaičių ir mergelių, paniekinę pasaulio siūlomus malonumus, savo ranką tiesia tau, skaistybe, ir tave renkasi savo sužieduotine. Milijonai už tave savo kraują praliejo ir galvas paguldė. Iš tiesų, kokia brangi esi tiems, kurie tave pamilo!

Bet kas galėtų tavęs nemylėti, keno širdies galėtum nesužavėti, jei pats Išganytojas negali tavimi atsigrožėti ir kitokio atlyginimo skaisčioms širdims nesuranda, kaip tik patį save? — „*Palaiminti skaisčios širdies, nes jie Dievą regės.*“ Kas nenorėtų, o Dieve, Tavo veidą per amžius regėti ir juo džiaugtis? Juk tai didžiausia šventųjų laimė!

Tačiau kodėl, skaistybe, taip baimingai jaučiesi mano širdies pastogėje? Kodėl taip neil-

gai tu žaliuoji rūtų vaininėlyje ant mūsų galvų? Skaistybe brangioji, nejauku, matyt, vai labai nejauku tau šiandie mūsų šeimose, mūsų jaunuomenėje gyventi! O gal... gal ir mano širdyje tau vietos nebeliko?!

Šventoji Ona, kuriai Viešpats pavedė išauklėti *Skaistybės Paveikslą*, Mariją, išmelsk mums malonę, kad visuomet stengtumėmės būti panašūs į tą Paveikslą.

(Šv. Onos Litanija, Malda).

Šv. Onos Litanija.

KYRIE eleison!
Christe eleison!

Kyrie eleison,

Kristau išgirsk mus!

Kristau išklausk mus-

Tėve, iš Dangaus Dieve, pasigailėk mūsų.

Sūnau, pasaulio Atpirkėjau Dieve, pasigailėk m.

Dvasia Šventoji, Dieve, pasigailėk mūsų.

Šventoji Trejybe, vienas Dieve, pasigailėk mūsų.

Šventoji Ona,

Šv. Ona, Švenčiausios Marijos Panos Motina,

Šv. Ona, ištikimoji Šv. Joakimo drauge,

Šv. Ona, teisingojo Nojaus Laive,

Šv. Ona, iš karališkos giminės,

Šv. Ona, Betliejaus garbe,

Šv. Ona, Dievo Namai,

Šv. Ona, gyvybės Namai,

Šv. Ona, šviesusis debesi,

Šv. Ona, pilnasis Dievo malonių inde,

Šv. Ona, nuolankumo paveiksle,

Šv. Ona, kantrybės paveiksle,

Šv. Ona, gailestingumo paveiksle,

Šv. Ona, maldingumo paveiksle,

Šv. Ona, Dievo Bažnyčios apgynime,

Šv. Ona, skęstančiųjų išganomasis laive,

Šv. Ona, tikras paklydusių sielų kelias,

Šv. Ona, belaisvių išvadotoja,

M e l s k i s
u ž
m u s i

Šv. Ona, našlaičių ir pavargėlių globėja,
 Šv. Ona, moterystės luomo grožybe,
 Šv. Ona, vargingųjų našlaičių motina,
 Šv. Ona, pas Dievą nebylių tarpininke,
 Šv. Ona, ligonių gydytoja,
 Šv. Ona, nusidėjėlių užtarytoja,
 Šv. Ona, tikinčiųjų pašalpa,
 Šv. Ona, visiems prie Tavęs šaukiantiems
 pagalba,
 Šv. Ona, Angelų linksmybe,
 Šv. Ona, patrijarkų dukterie,
 Šv. Ona, Pranašų teisybe,
 Šv. Ona, Apaštalų Ponia,
 Šv. Ona, kunigų ir levitų garbe,
 Šv. Ona, Išpažintojų patvirtinintoja,
 Šv. Ona, mergelių vainike,
 Šv. Ona, visų Šventųjų gyvybe,

M e l s k i s u ž m u s i

Dievo Avinėli, kursai naikini pasaulio nuodėmes, atleisk mums Viešpatie.

Dievo Avinėli, kursai naikini pasaulio nuodėmes, išklausk mus Viešpatie.

Dievo Avinėli, kursai naikini pasaulio nuodėmes, pasigailėk mūsų.

Kristau išgirsk mus! Kristau išklausk mus!

Tėve mūsų ir Sveika Marija.

V. Maloni yra tavo kalba,

R. Dėlto Dievas Tave palaimino per amžius.

Malda

Visagali amžinasis Dieve, kursai palaimintą Oną Motina Švenčiausiai Marijai teikeisi išrinkti, duok mums, nuolankiai prašome, idant mes, kurie nužeminta širdžia Ją atmename, per Jos nuopelnus laimingą gyvenimą gautume. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų Tavo Sūnų, kursai su Tavimi gyvena ir viešpatauja Šventosios Dvasios vienybėje Dievas per visus amžius. Amen.

Šv. Ona, melski už mus!

Giesmė į Šv. Oną.

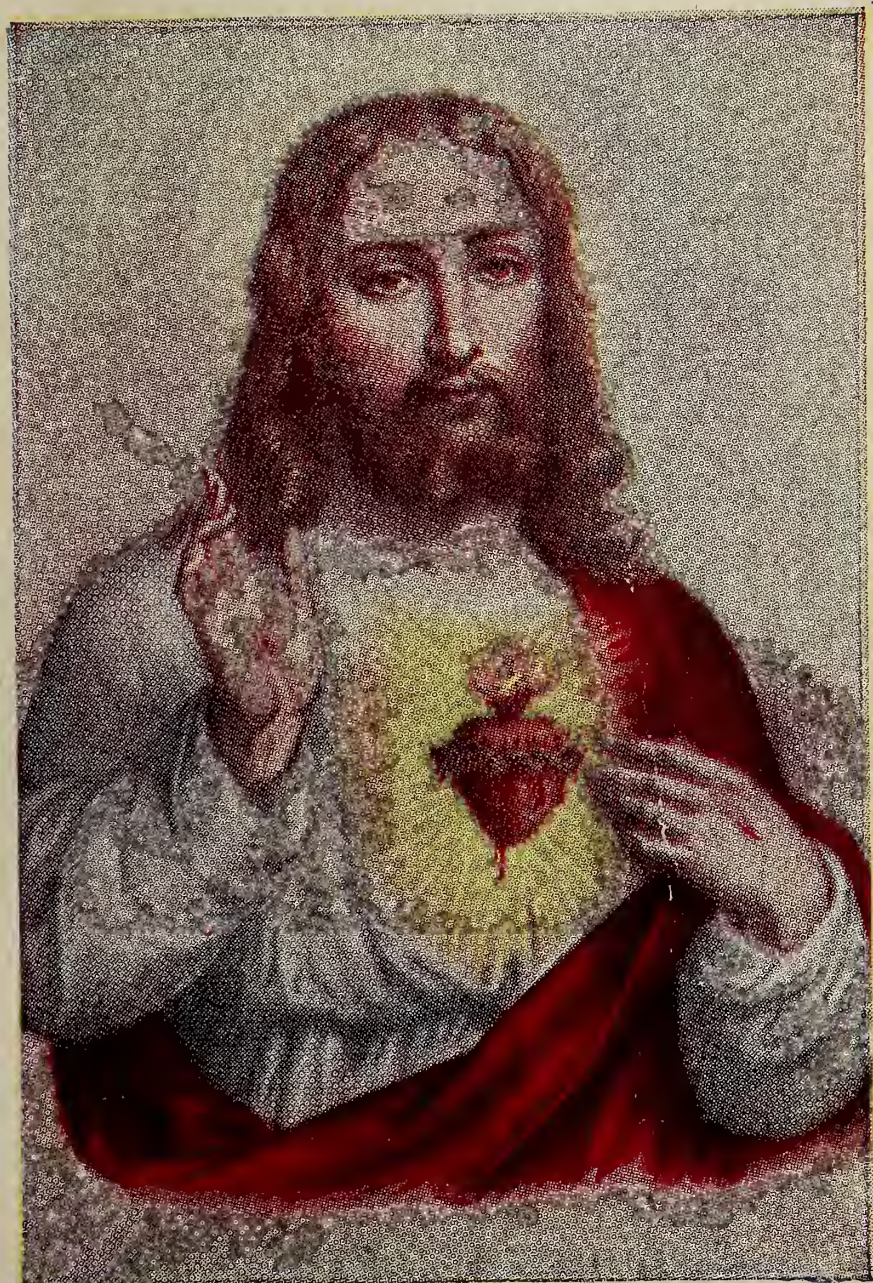
Suklaupę prie Tavęs gilioj pagarboj,
 Drauge su Marija, čia meilėj šventoj.
 Garbinga, didi šventa Ona,
 Globoki, meldžiam, būk mums Motina.
 Vargai šios kelionės ir ligos, skausmai,
 Užjaušk, užtark mus, jie spaudžia nuožmiai.
 Garbinga, didi šventa Ona,
 Globoki, meldžiam, būk mums Motina.
 Šventoji, Tu mūsų maldas išklausk,
 Malonių iš Dievo tu mums išprašyk.
 Garbinga, didi šventa Ona,
 Globoki, meldžiam, būk mums Motina.
 Kai baigsim kelionę, šios žemės vargus,
 Šventoji, nuvesk mus į dangaus rūmus.
 Garbinga, didi šventa Ona,
 Globoki, meldžiam, būk mums Motina.

Malda

Su pilna karščiausios meilės širdžia puolamės prie Tavęs, šventoji Ona! Tu esi tasai Dievo numylėtas ir išrinktas sutvėrimas, kuris savo nepaprastomis dorybėmis ir šventumu užsipelnei būti motina Tos, kurią mes vadiname „Dievo malonių išdu“ ir „Pagirta tarp moterų.“

Todel, akyvaizdoje to didelio Tavo išaukštini-mo, o maloniausioji Šventoji, teikis priimti mus į tarpą Tau atsidavusių tarnų, nes toki prisižadame būti per visą savo gyvenimą. Priimk mus savo motiniškon globon ir išprašyk mums iš Dievo, kad galėtume sekti tomis dorybėmis, kuriomis Tu buvai taip gausiai papuošta; kad pažintume savo nuodėmes ir už jas gailėtumės; kad karštai mylėtume Jėzų ir pildytume savo luomo ir pašaukimo pareigas. Gelbėk mus visuose gyvenimo pavojuose, o labiausiai saugok mus mirties valandoje, kad galėtume įsigyti dangų, ir ten kartu su Tavimi garbinti Dievo Sūnų, kuris per Mariją, Tavo nekaltiausiąją Dukrelę, del mūsų išganymo tapo žmogumi. Amen.

3 Tėve Mūsų, 3 Sveika Marija, 3 Garbė Tėvui.

THE PROMISES OF THE SACRED HEART

1. I will give them all the graces necessary for their state of life.
2. I will establish peace in their families.
3. I will console them in all their difficulties.
4. I will be their secure refuge during life, and especially at the hour of their death.
5. I will shed abundant blessings on all their undertakings.
6. Sinners shall find in My Heart the source and boundless ocean of mercy.
7. Tepid souls shall become fervent.
8. Fervent souls shall rise speedily to great perfection.
9. I will bless every house in which the picture of My Sacred Heart shall be exposed and honored.
10. I will give priests the power of touching the hardest hearts.
11. Those who propagate this devotion shall have their names written in My Heart and they shall never be effaced.
12. I promise thee in the excess of the mercy of My Heart that its all-powerful love will grant to all those who receive Communion on the First Friday of the month for nine consecutive months, the grace of final repentance and that they shall not die under my displeasure nor without receiving their Sacraments, and My Heart shall be their secure refuge at the last hour.

ŠV. ONOS BROLIJA.

Šią broliją Lietuvoje įvedė Vilniaus vyskupas, kardinolas Radvila.

Brolijos narių priedermės.

Brolijos nariai privalo atlikti išpažintį ir priimti Šv. Sakramentą šiose dienose: 1). įsirašymo į broliją dienoje, 2). Šv. Onos šventėje (liepos 26 d.), 3). tos bažnyčios, kurioje įsirašė į broliją pašventinimo dienoje.

Nariai kiekvieną antradienį turi kalbėti po tris Tėve mūsų..., tris Sveika Marija... ir vieną Tikiu į Dievą Tėvą... Be to turi kalbėti šią maldelę: Šv. Ona, išklausk kiekvieną į Tave šaukiantį. Išmelsk nuodėmių atleidimą ir pagelbėk mirimo valandoje. Amen.

Nariai ypatingai turi saugotis girtuokliavimo ir apkalbų.

Brolijos ženklas.

Brolijos ženklas yra medalikėlis su Šv. Onos, Šv. Joakimo ir Šv. Panelės Marijos paveikslu. Tie patys paveiksmai gali būti išsiūti ir ant audeklo, padaryto škaplierių pavidale. Vienoje pusėje to škaplierio turi būti toks parašas: Šv. Onos brolija, kitoje: išganymo meilės vaisius.

Atlaidai.

Šv. Tėvas Sikstus V šv. Onos brolijos nariams suteikė šiuos atlaidus:

1. Įsirašymo į broliją dienoje, jei atliks išpažintį ir priims Šv. Sakramentą, gaus visuotinus atlaidus.

2. Šv. Onos dienoje (liepos 26 d.), jei atliks išpažintį ir priims Komuniją, gaus pilnus atlaidus.

3. Mirimo valandoje, jei negali atlikti išpažinties, bet gailėsis už savo nuodėmes ir ištars Jėzaus ir Marijos vardus, gaus visuotinus atlaidus.

4. Vieną kartą amžiuje, jei pasirinktoje sau dienoje atliks išpažintį ir priims Komuniją, gaus visuotinus atlaidus.

5. Antroje Kalėdų, Velykų, Sekminių dienoje, atlikęs išpažintį ir priėmęs Komuniją gaus visuotinus atlaidus, bet tik toje bažnyčioje, kur yra Šv. Onos brolija.

6. Klausantieji šv. Mišių už mirusius brolijos narius, gauna tris šimtus dienų atlaidų.

